

täidesaatmise seisma panna, kusjuures lahkuminekud valitsusega nõukogule, lahku-
minekud nõukoguga haridusministrile otsustada antakse. Prorektor (resp. pro-
rektorid, neid on praegu kaks) on rektori asetäitja tema äraolekul; temale võib
aga ülikooli nõukogu mõned rektori alla kuuluvad asjad alaliselt juhtida anda.

Ülikooli autonoomse korralduse kõrgem instants on nõukogu. Tema
otsustab kõik ülikooli elusse puutuvad põhimõttelised küsimused, selgitab lahku-
minekuid teaduskondade vahel, toimetab ülikooli tähtsamate ametnikkude valimisi,
annab professorite ja dotsentide valimiste kohta oma otsuse, kinnitab õppekavad,
mitmesugused kodukorrad ja juhtnõõrid jne. Nõukogu koosneb ülikooli valitsuse
liikmeist ja teaduskondade poolt valitud esindajaist, keda iga täie või algava viie
hääleõiguselise liikme kohta üks valitakse. Kogu nõukogu liikmete arv on seega
35—40. Ainult rektori ja prorektori valimisteks astuvad kokku kõik ülikooli
hääleõiguselised õppejõud, s. o. professorid ja dotsendid, n. n. valimiskoguks.
Siia kuuluvad peale nende veel ülikooli raamatukogu juhataja, kes professoritega
on arvatud ühevääriliseks, ja teiste õppejõudude (lektorite, eradotsentide jne.)
esindus, iga viie ja algava viie kohta üks asemik.

Rektor ja prorektor valitakse 3 aastaks ja esitatakse haridusministri kaudu
kinnituseks Vabariigi Valitsusele. Ei leia haridusminister võimalikuks valimiskogu
ettepandud kandidaati kinnituseks soovitada, siis võetakse ette uued valimised.
Ei poolda haridusminister ka seekord kandidaati, siis esitab ta oma valiku järele
Vabariigi Valitsusele rektori ja prorektori kandidaadi.

Teaduskonnad ja õpetajad. Teaduslikku tööd ja õppetegevust juhivad
teaduskonna-kogud, mille täieõiguselisteks liikmeteks on professorid ja dotsendid.
Teaduskonna-kogud seavad kokku õppeplaanid, korraldavad eksameid, jagavad
teaduslikke kraade jne. Nende tähtsamad otsused vajavad ülikooli valitsuse
kinnitust. Teaduskonna eesotsas seisab teaduskonna-kogu poolt 3 aastaks valitud
dekaan, kelle ametisse kinnitab haridusminister. Dekaanil on teaduskonna valitse-
misel samad õigused, mis rektoril ülikooli valitsemisel. Teda toetab asjaajamises
õppejõudude keskelt üheks aastaks valitud sekretär, kelle kinnitab ülikooli
valitsus. — Teaduskondi on ülikoolil 7: 1) filosoofia-, 2) usu-, 3) õigus-,
4) matemaatika-loodus-, 5) arsti-, 6) loomaarsti- ja 7) põllumajandus-teaduskond.
Õigusteaduskonna juurde kuulub õpetuse asjus teataval määral omaette toimiv
majandus-osakond, arstiteaduskonda — farmaatsia-osakond, põllumajandusteadus-
konda — metsaosakond. Muidu sõltub osakondade kujunemine õppetoolidest ja
õppekavadest, mis pakuvad eriti filosoofia- ja matemaatika-loodusteaduskonnas
rohkesti erinevusvõimalusi. Õppekohti oli põhikirjale juurde lisatud nimekirjas
ette nähtud: 94 professuuri, 32 dotsentuuri, 3 prosektuuri, 5 õpetajat, 10 lektorit
ja 1 astronoom-observaator, kokku 145. 8. III. 1927 Riigikogu poolt vastu
võetud riigiasutiste koosseisude seadus aga vähendas selle arvu 10 professuuri võrt,
juurde lisades 1 prosektori, millega määraliste õppekohtade arv on praegu 136.

Tegelikult olid 1. II. 1927 õppekohad täidetud 69 professoriga, 23 dotsendiga
ja 15 muu õppejõuga, kokku 107 kohta. Mitmele professuurile ja dotsentuurile ei
ole senini leitud kohast isikut. Osa kohti täidavad ajutised õppeülesannete-täitjad
ja eradotsendid. Ülesandel lugejaid oli 1. II. 1927 24, eradotsente 13. Peale
selle andsid õpetust 3 erakorralist õppejõudu, kes välismaalt tasu said.

Professorid jagunevad nime ja palga poolest korralisteks ja erakorralisteks,
kusjuures vahe mõlemate liikide vahel moodustab teadusliku ja pedagoogilise
võimise aste. Professoriks seatav isik peab omandanud olema kõrgema teadus-